

имъ съвсѣмъ были изгонени; а богочитаніе то еще повече, умраза та на злины тѣ найсетнѣ до тамъ порасла, що то тѣзи два народи ги погълнала земя та, и огнь паднѣлъ отъ небе то, та ги поразилъ. Отъ тѣзи сички тѣ жители на два та градовы само единъ, добродѣтельный Лоть, Авраамовъ племенникъ, се отървалъ заедно съ дѣца та си.

§ 5.

Испытаніе на Авраама.

Быт. гл. 21,

Около онова време се родилъ на Авраама сынъ Исаакъ, кой то му былъ обреченъ отъ Бога, Исаакъ былъ кротко и добронравно момче, кое то добровольно свѣршало сичко, що му заповѣдвалъ баща му, та поради той го обычалъ Авраамъ твърдѣ много. Богъ еднажки рекълъ на Авраама да му принесе Исаака на жертва. Авраамъ, кѣто былъ покоренъ на Божіа та воля, и кѣто нѣмалъ съмнѣніе на Божіи тѣ обѣщанія, чи щѣ се сбѣдѣтъ, безъ да си подвои умать, скоро се преготвилъ да испълни това Божіе повелѣніе. Амж въ това само то време, кога то щѣлъ да завѣрши туй, въспрелъ се отъ Ангелатъ отъ работа та си, кой то му изявилъ, какво Богъ е доволенъ само отъ покореніе то му и отъ вѣра та му; и му показалъ въ единъ търнъ овенъ, да го земе та да го принесе жертва на Бога, на мѣсто сына си Исаака, кое то и испълнилъ Авраамъ, и благодарилъ Бога.